

Umhverfisnefnd Alþingis
Austurstræti 8 - 10

150 REYKJAVÍK

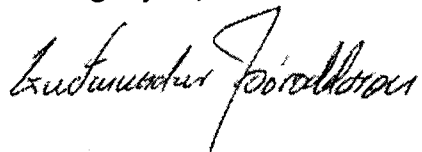
15.1.2004
GÐ/is

Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingalögum

Umhverfisnefnd Alþingis hefur óskað umsagnar Orkuveitu Reykjavíkur um annars vegar frumvarp til laga um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum og hins vegar frumvarp til laga um breytingu á skipulags- og byggingalögum.

Orkuveita Reykjavíkur hefur unnið meðfylgjandi umsögn með Samorku, samtökum raforku- hita- og vatnsveitna. Orkuveita Reykjavíkur óskar eftir að Umhverfisnefnd taki tillit til þeirra athugasemda sem fram koma í umsögninni en starfsmenn Orkuveitunnar eru reiðubúnir að skýra umsögnina fyrir nefndinni verði þess óskað.

Virðingarfyllst,

Guðmundur Þóroddsson,
forstjóri

Umhverfisnefnd Alþingis
b/t nefndasviðs
Skrifstofa Alþingis
Kirkjustræti
150 Reykjavík

Reykjavík, 15. janúar 2004.

Samorka vísar til umsagnarbeiðni háttvirtrar umhverfisnefndar. Óskað er umsagnar Samorku um tvö mál á yfirstandandi löggjafarþingi, annars vegar er um að ræða mál nr. 301, frv. til l. um breyt. á l. um mat á umhverfisáhrifum, nr. 106/2000, á þskj. 346 og hins vegar mál nr. 302, frv. til l. um breyt. á skipulags- og byggingarlögum, nr. 73/1997, með síðari breyt., á þskj. 347.

Þau fyrirtæki sem aðild eiga að Samorku hafa hvað mesta reynslu hérlendis við gerð mats á umhverfisáhrifum framkvæmda. Af þeim sökum hefur Samorka ávallt látið sig miklu varða laga- og reglugerðarsetningu á þessu sviði og verið tilbúin til samstarfs við yfirvöld. Samorka óskaði sérstaklega eftir því við umhverfisráðherra að eiga fulltrúa í nefnd þeirri sem endurskoðaði lög nr. 106/2000 og í kjölfarið lög nr. 73/1997 en við því var ekki orðið. Samorku gafst hins vegar kostur á því að senda umsögn um tillögur endurskoðunarnefndarinnar eins og gert er grein fyrir í athugasemdum við frumvarpið á þskj. 346.

I. Almennar athugasemdir.

Samorka þakkar þá vinnu sem lögð hefur verið í endurskoðun á lögum um mat á umhverfisáhrifum og skipulags- og byggingarlögum og eru samtökin í megindráttum sammála þeim grundvallarbreytingum sem þar hafa verið lagðar til. Samorka fagnar því framkomnum frumvörpum og telur að í heild muni lögtaka þeirra vera til bóta.

Endurskoðun laga nr. 106/2000 er byggð eins og kunnugt er á fyrirmælum í bráðabirgðaákvæði III við lögin. Samorka telur í ljósi reynslunnar að endurskoðunin sé tímabær og þau sjónarmið sem höfð eru til viðmiðunar samkvæmt ákvæðinu séu nauðsynleg. Sökum aðilar Íslands að EES-samningnum er sérstaklega mikilvægt að áformað skuli að færa lögin meira samræmis við þá löggjöf sem gildir á þessu sviði í nágrannaríkjum og ekki síður við tilskipanir ESB sem gilda um þetta efni.

Samorka varar hins vegar við þeirri tilhneigingu að auka stöðugt við þær kröfur sem gerðar eru við mat á umhverfisáhrifum framkvæmda en þessa sér stað í framkvæmd núgildandi laga og að sumu leyti í frumvörpunum. Taka verður mið af þeirri framkvæmd sem í er ráðist þannig að kostnaður við mat á umhverfisáhrifum hennar verði í eðlilegu hlutfalli við heildarkostnað af framkvæmdinni.

Í þessu sambandi vill Samorka einnig benda á ákvæði laga um opinberar eftirlitsreglur, nr. 27/1999, sérstaklega 3. gr., og telur nauðsynlegt að þau séu höfð til hliðsjónar við setningu þessara laga að því marki sem við á. Fyrirliggjandi frumvörp endurspeglu ekki nægilega þær kröfur sem gera verður til stjórnvalda og opinberra stofnana um meðalhóf, bæði hvað varðar kröfur og kostnað. Að sama skapi mega málsmeðferðarreglur og málskotsréttur ekki vera þannig úr garði gerðar að unnt sé að tefja framkvæmdir af minnsta tilefni. Sé þessa ekki gætt kann svo að fara að málmeðferðarreglur, líkt og þær sem kveðið er á um í núgildandi lögum um mat á umhverfisáhrifum, verði í raun sem myllusteinn um háls framkvæmdaraðila og hamli framkvæmdum í landinu.

Samorka minnir á að lögum samkvæmt ber framkvæmdaraðili ábyrgð á mati á umhverfisáhrifum og greiðir allan kostnað af því. Skipulagsstofnun gegnir mikilvægu hlutverki sem samráðs- og leiðbeiningaraðili við framkvæmd mats á umhverfisáhrifum. Þetta var í raun ákveðið af Alþingi þegar við setningu laga nr. 63/1993 og svo fest enn frekar í sessi með lögum nr. 106/2000, sbr. og það ákvæði í bráðabirgðaákvæði III við þau lög að í endurskoðun laganna skuli kanna hvort færa skuli ábyrgð á mati til framkvæmdaraðila í ríkara mæli en gert er í núgildandi lögum. Þetta er ferli sem gefist hefur vel að flestu leyti og frá því á ekki að hverfa. Þannig má hlutverk Skipulagsstofnunar ekki verða svo víðtækt að hún gangi inn á verksvið framkvæmdaraðila. Framkvæmdaraðili verður að hafa svigrúm til að ákvarða útfærslur og lokatilhögun verks. Hér ber að hafa í huga að mat á umhverfiáhrifum ber að vinna eins fljótt og kostur er og því kann framkvæmdin að taka eðlilegum og nauðsynlegum breytingum eftir að mat á umhverfisáhrifum hefur farið fram. Þetta mætti koma fram með skýrari hætti í þeim frumvörpum sem lögð hafa verið fram.

II. Breyting á lögum nr. 106/2000, þskj. 346.

1. Við 1. gr.

Gert er ráð fyrir að nýr liður, b-liður, komi inn í markmiðsgrein laganna. Samorka gerir þá athugasemd að mjög óheppilegt er að orðið „framkvæmd“ skuli notað í eintölu í markmiðsgreininni og þó sérstaklega í þessum b-lið. Lögin hafa það almenna markmið að draga úr umhverfisáhrifum sem verða vegna framkvæmda en tæpast kann að vera ætlun löggjafans að sérstakur mælikvarði verði lagður á hverja framkvæmd um sig á grundvelli markmiðsgreinar laganna, þ.e.a.s. hvort dregið hafi verið úr umhverfisáhrifum eins og kostur er. Því er lagt til að notuð verði fleirtala orðsins og b-liður orðist þá þannig: *að draga eins og kostur er úr umhverfisáhrifum framkvæmda.*

2. Við 8. gr.

Samorka bendir á að lög um mat á umhverfisáhrifum fjalla um form og málsmeðferð. Í c-lið 8. gr. frv., sbr. og a-lið (d-lið) 15. gr. þess, er fjallað um flokkun og viðmið umhverfisáhrifa einstakra þátta framkvæmdar. Er lagt til í frumvarpinu að Skipulagsstofnun gefi leiðbeiningar um „flokkun og viðmið umhverfisáhrifa“. Vafasamt er að hægt sé að staðla þær reglur og viðmið sem lúta að því hvernig beri að meta þær efnisreglur sem hafa áhrif á hverja framkvæmd um sig og umhverfisáhrif hennar. Þrátt fyrir góðan vilja til að samræma orðanotkun við efnismat, sem alla jafna er huglægt eins og skýringarnar með frumvarpinu benda til (jákvæð, neikvæð, lítil og veruleg), er ekki ljóst hvernig hægt verður að ná utan um

Þetta verkefni. Hvernig verður tekið á hugsanlegum ágreiningi milli framkvæmdaraðila og annarra um flokkun samkvæmt þessu viðmiði? Í ljósi þeirrar reynslu sem fengin er af gerð matsskýrslna hafa lýsingar eða flokkun umhverfisáhrifa alla jafna ekki valdið vandkvæðum eða ágreiningi heldur fyrst og fremst mismunandi skoðun á vægi umhverfisáhrifanna. Ekki er unnt að komast hjá slíku þar sem matskenndar reglur er ekki unnt að staðla. Að mati Samorku bætir sú tilhögun sem lögð er til í c-lið 8. gr. frv. engu við matsferlið né bætir það á neinn hátt. Því er lagt til að *liðurinn verði felldur brott* úr frumvarpinu.

3. Við 10. gr.

Samorka leggur til að *síðari málsliður 1. efnismgr. 10. gr. frv. falli brott*. Með frumvarpi þessu er leitast við að eyða þeirri réttaróvissu sem lög nr. 63/1993 og 106/2000 sköpuðu um skil milli verkefna og hlutverka Skipulagsstofnunar annars vegar og leyfisveitenda hins vegar. Með þessu frumvarpi er ætlunin að skýra þessi mörk og færa til samræmis við hefðbundin og viðurkenndan lagalegan skilning, þ.e.a.s. leyfisveitandi tekur ákvörðun um hvort fallist sé á framkvæmd eða ekki og álit Skipulagsstofnunar er ekki bindandi í því sambandi, þótt það muni augljóslega gegna mikilvægu hlutverki. Það er því alfarið hlutverk leyfisveitanda að setja skilyrði fyrir framkvæmd eða mæla fyrir um frekari mótvægisáðgerðir, á grundvelli almennra stjórnsýslureglna og þeirra laga sem kunna að eiga við í hvert sinn. Það skýtur því skökku við og eykur aftur á þá óvissu sem frumvarpinu er ætlað að eyða ef Skipulagsstofnun getur tilgreint skilyrði eða frekari mótvægisáðgerðir fyrir framkvæmd.

4. Við 11. gr.

- a. Samorka mótmælir því harðlega að lagt skuli til að sá tími sem unnt er að ráðast í framkvæmdir á grundvelli skýrslu um mat á umhverfisáhrifum án þess að leita skuli ákvörðunar Skipulagsstofnunar um hvort nýtt mat skuli fara fram skuli stytur úr 10 árum (sbr. nú lokamgr. 11. gr. laga nr. 106/2000) í 6 ár. Engin haldbær rök mæla með breytingunni. Hún mun hins vegar vinna gegn því að matsáætlun verði unnin eins snemma á undirbúningsstigi framkvæmdarinnar og kostur er, sbr. 1. mgr. 8. gr. laga nr. 106/2000. Í hönnun og undirbúningi þeirra framkvæmda sem falla undir löggin eru 10 ár mjög stuttur tími. Því leggur Samorka til að *í stað „6 ára“ í 1. efnismgr. 11. gr. frv. komi: 10 ára*.
- b. Samorka bendir á að orðin „*innan viku frá útgáfu leyfis*“ í niðurlagi fyrri másl. 3. efnismgr. 11. gr. frv. virðast ekki vera í rökréttu samhengi við efni greinarinnar.

5. Við 12. gr.

- a. Við a-lið (14. gr.). *Á eftir orðunum „50 eða fleiri“ í 2. efnismgr. komi: samtökin hafi starfað óslitið í þrjú ár hið minnsta*. Hér er lagt til af hálfu Samorku að tekin verði upp sama regla og gildir í Svíþjóð, sbr. athugasemdir með frumvarpinu. Eðlilegt er að gera slíka kröfu til að tryggja að þau samtök sem hafi málskotsrétt séu ekki stofnuð til höfuðs einstökum framkvæmdum, heldur sé um að ræða samtök sem hafi heildarhagsmuni umhverfisverndar að meginmarkmiði. Þannig er

frekar komið í veg fyrir hættu á misnotkun þessa ákvæðis. Benda verður þó á að krafa um einungis 50 félagsmenn til að samtök öðlist málsskotsrétt er mjög lág.

- b. Við b-lið (15. gr.). Samorka leggur áherslu á ábyrgð löggjafans og fjárveitingarvaldsins sé sú leið farin sem gerð er hér tillaga um. Tryggja verður úrskurðarnefnd skipulags- og byggingarmála næga fjármuni til þess að nefndin geti sinnt störfum sínum innan þess tímaramma sem lögin bjóða. Jafnframt er mikilvægt að í lagatexta verði tekið fram með skýrum hætti að álit Skipulagsstofnunar sem slíkt sætir ekki endurskoðun, hvorki af hálfu umhverfisráðherra né úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála. Hér er vísað til þess að í athugasemdum við 12. gr. í greinargerðinni er ýjað að því að álitnið kunni að sæta endurskoðun, sbr. orðalagið; „eftir þá breytingu væri óeðlilegt að það álit yrði kært til umhverfisráðherra, eitt og sér, heldur er lagt til að það verði borið undir úrskurðarnefnd skipulags- og byggingarmála í tengslum við kærufélag á ákvörðun sveitarstjórnar um útgáfu byggingar- og framkvæmdaleyfis“. Álit Skipulagsstofnunar er ekki stjórnvaldsákvörðun og getur því ekki, með vísan til almenns stjórnsýsluréttar og stjórnsýslulaga, sætt endurskoðun annars stjórnvalds. Slíkt stenst ekki lögfræðilega. Úrskurðarnefndinni hlýtur einvörðungu að vera ætlað að leggja mat á hvort réttum og lögmætum málsmeðferðar- og stjórnsýslureglum hafi verið fylgt en ekki að endurskoða ákvarðanir sveitarstjórna eða annarra pólitískt kjörinna fulltrúa, sem grundvallast á frjálsum mati þeirra, og enn síður að endurskoða álit Skipulagsstofnunar.

6. Við 13. gr.

Einn helsti tilgangur laga um mat á umhverfisáhrifum er að tryggja að leyfisveitandi hafi upplýsingar um helstu umhverfisáhrif framkvæmdar sem undir lögin fellur, áður en leyfi er veitt. Leyfisveitandi getur samkvæmt almennum stjórnsýslureglum bundið leyfi skilyrðum eða óskað mótvægisáðgerða. Í athugasemdum við 13. gr. frv. kemur fram að leyfisveiting vegna matsskyldra framkvæmda sé í höndum margra stjórnvalda. Samorka leyfir sér að benda á þá hættu sem felst í því þegar margir leyfisveitendur koma að sömu framkvæmd. Sem dæmi má taka leyfi sem iðnaðarráðherra veitir í tengslum við nýtingu fallvatna og jarðvarma til orkuvinnslu, sbr. sérstaklega ákvæði raforkulaga, vatnalaga og laga um rannsóknir og nýtingu á auðlindum í jörðu. Ýmis önnur leyfi þarf til sömu framkvæmda, t.d. þarf ávallt framkvæmdaleyfi sveitarfélaga. Sem dæmi um önnur leyfi er í greinargerðinni vikið að leyfi Umhverfisstofnunar samkvæmt 38. gr. náttúrverndarlaga. Slíkt „leyfi“ er einmitt gott dæmi um markatilvik þess hvort um leyfi ætti að vera að ræða eða einfaldlega umsögn fagstofnunar til leyfisveitanda, t.d. iðnaðarráðherra, áður en leyfi er veitt. Lög veita ekki svar við því hvað gerist ef leyfisveitendur greinir á. Er t.d. leyfi iðnaðarráðherra fyrir byggingu raforkuvers á einhvern hátt rétthærra en önnur leyfi? Samorka lýsir yfir áhyggjum af því að leyfisveitingaferli kunni að verða of flókið og tafsammt. Leyfisveitendum öllum ber ef svo ber undir, að fjalla um álit Skipulagsstofnunar og taka afstöðu til þess. Hvergi er í lögum tekið á því álitnaefni ef hina ýmsu leyfisveitendur greinir á um framkvæmdina eða það

álit sem liggur fyrir á grundvelli skýrslu framkvæmdaraðila um mat á umhverfisáhrifum. Hér er alvarleg réttaróvissa. Samorka telur rétt að tekinn verði af allur vafi í þessu efni með því að taka fram varðandi raforkuvinnslu að leyfi iðnaðarráðherra gangi framur öðrum leyfum og bindi önnur stjórnvöld. Að sjálfsgöðu er gengið út frá samráði iðnaðarráðherra við aðra leyfisveitendur áður en hann tekur sína ákvörðun, þ.e.a.s. að þeir veiti umsögn um hvort lögbundnum kröfur sem falla undir þeirra málaflokk séu uppfylltar. Benda má á að í athugasemdum við frumvarpið kemur fram að í Austurríki er farin sú leið að einungis einn aðili veitir framkvæmdaleyfi. Þar í landi var innleiðing tilskipana ESB á þessu sviði nýtt til að leggja af margs konar ólíkar leyfisveitingar á hinum ýmsu sviðum. Þá má benda á að samkvæmt bandarískum rétti koma hin ýmsu stjórnvöld sem að leyfisveitingum koma sér saman um í upphafi matferlis hver sé „aðalleyfisveitandi“ ef svo mætti að orði komast. Samorka hvetur til þess að umhverfisnefnd kynni sér þetta mál rækilega og skapi skilvirkt leyfisveitingarferli að því er varðar stærri framkvæmdir. Hér má enn fremur benda á að engin tímamörk eru fyrir því hvenær leyfisveitanda ber að taka ákvörðun um hvort leyfi er veitt eða ekki og er það bagalegt.

7. Við 15. gr.

- a. Með vísan til athugasemda við 8. gr. frv. leggur Samorka til að *d-liður fyrri efnismgr. (a-liðar) 15. gr. frv. falli brott.*
- b. Með vísan til athugasemda við 13. frv. og áskorunar til umhverfisnefndar um að skapa skilvirkt leyfisveitingarferli vegna framkvæmda er lagt til að *e-liður fyrri efnismgr. (a-liðar) 15. gr. frv. falli brott.*

8. Við 16. gr.

Samorka leggur til að *greinin falli brott.* Ákvæðið er óþarft þar sem slíkir frestir sem þar er fjallað um eru almennt viðurkenndir í stjórnsýslurétti beri ríka nauðsyn til. Þeir heyra þó til undantekninga. Með þessu ákvæði frv. er verið að ýta undir frávik frá meginreglum um tímafresti.

9. Við 19. gr.

Sem dæmi um þá tilhneigingu að þrengja að framkvæmdum með auknum kostnaði við umhverfismat án fullnægjandi rökstuðnings um nauðsyn þess leyfir Samorka sér að benda á þær breytingar sem lagðar eru til í i-, k- og l-lið 19. gr. frv. Samorka telur ástæðulaust að breyta núgildandi lagaákvæðum án þess að nokkur rökstuðningur liggi þar til grundvallar. Því er lagt til að *framangreindir liðir falli brott úr 19. gr. frv.*

III. Breyting á lögum nr. 73/1997, þskj. 347.

1. Við 1. gr.

Í stað síðasta málsli. komi: *Sveitarstjórnir og framkvæmdaraðili skulu skipta kostnaði af starfi nefndarinnar til helminga sín á milli.* Samorka bendir á að sífellt er verið að leggja meiri kostnað og byrðar á framkvæmdaraðila. Opinberir eftirlitsaðilar bera enga ábyrgð á kostnaði sem af störfum þeirra hlýst en slíkt fyrirkomulag er afar óheppilegt. Því er

eðlilegt að kostnaði við eftirlit sé skipt til helminga milli framkvæmdaraðilans og eftirlitsaðilans. Leiðir það til ábyrgðar beggja af ráðstöfun fjármuna. Að öðrum kosti er það lágmarkskrafa til löggjafans að takmarka með einhverjum hætti þann kostnað sem sveitarstjórnir geta krafist framkvæmdaraðila um vegna eigin starfa og slíkrar eftirlitsnefndar.

2. Við 2. gr.

- a. Samorka vísar til athugasemda hér að framan við b-lið 12. gr. og 13. gr. frv. á þskj. 346, um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum, sérstaklega hvað varðar málshraða hjá úrskurðarnefndinni, leyfisveitingarferli og endurskoðun matsbundinna ákvarðana stjórnvalda.
- b. Mjög óljóst er hvernig úrskurðarnefndin á að fjalla um álit Skipulagsstofnunar. Tilgangur frumvarpsins virðist vera sá að álitinu verði ekki skotið til ráðherra þótt ekki verði séð að gerð sé tillaga um það í lagatexta. Í athugasemdum um 2. gr. segir að álit Skipulagsstofnunar verði borið undir úrskurðarnefndina í tengslum við kæru á ákvörðun sveitarstjórnar um útgáfu framkvæmda- og byggingarleyfis. Hlýtur sú endurskoðun að byggjast á stjórnsýslu- og málsmeðferðarreglum einvörðungu, þ.e.a.s. hvort ákvörðunin sé í samræmi við lögætisreglu stjórnsýsluréttar. Vísar Samorka til þess sem að framan greinir í athugasemdum við 12. gr. frv. á þskj. 346. Það getur ekki staðist lögfræðilega að álit verði endurskoðað af úrskurðarnefndinni þar sem ekki er um stjórnvaldsákvörðun að ræða. Í ljósi þess að hér er fyrst og fremst um úrskurðarnefnd á sviði skipulags- og byggingarmála að ræða sýnist eðlilegra að þriðji nefndarmaðurinn sem Hæstiréttur á að tilnefna hafi sérmenntun á sviði skipulagsmála. Því er lagt til að *í stað orðanna „á sviði náttúruvísinda“ í 2. mgr. 2. gr. komi: á sviði skipulagsmála.*
- c. *Á eftir orðunum „50 eða fleiri“ í 5. efnismgr. komi: samtökin hafi starfað óslitið í þrjú ár hið minnsta.* Samorka vísar til athugasemda hér að framan við a-lið 12. gr. á þskj. 346, um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum.
- d. Í 6. mgr. er kveðið á um að kærandi geti krafist úrskurðar um stöðvun framkvæmda. Hér er um mjög íþyngjandi ákvæði fyrir framkvæmdaraðila að ræða og gæti sú staða komið upp að verið væri að fórna meiri hagsmunum fyrir minni með því að setja slíka stöðvun á. Eðlilegt er að krefjast þess að sá sem fer fram á stöðvunina setji jafnframt tryggingu fyrir því tjóni sem hann kann að valda framkvæmdaraðila, sbr. þær reglur sem gilda um framkvæmd lögbanns. Stöðvunarréttur í núverandi mynd er alltof víðtækur og án allra takmarkana að því er virðist.

3. Við 3. gr.

- a. Samorka vísar til athugasemda hér að framan við 13. gr. frv. á þskj. 346, um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum, hvað varðar 3. og 4. efnismgr. 3. gr. frv. um hlutverk leyfisveitanda og skort á úrræðum sem framkvæmdaraðila standa til boða lögum samkvæmt í þeim tilvikum að einstaka leyfisveitendur fyrir stórum framkvæmdum greinir á.

- b. Hvað varðar síðari másl. 3. mgr. sérstaklega þá er lagt til að hann *falli brott þar* sem gert er ráð fyrir að efnislega sama ákvæði verði lögfest í lögum um mat á umhverfisáhrifum.
- c. Samorka leggur til að framkvæmdaleyfi gildi í 2 ár en ekki 1 ár eins og nú er, sbr. 7. efnismgr. 3. gr., en í stærri framkvæmdum kann eitt ár að vera knappur tími.

Samorka óskar eftir því að fulltrúar samtakanna verði kallaðir á fund hæstvirktrar umhverfisnefndar til frekari viðræðna um efni frumvarpanna og til að gefa ítarlegri skýringar ef ástæða er til.

Virðingarfyllst,
f.h. Samorku,

Eiríkur Bogason
framkvæmdastjóri.

Tillögur að breytingum
á lögum um mat á umhverfisáhrifum, nr. 106/2000 sem varða þau atriði sem snúa að ákvörðun Skipulagsstofnunar, málskotsrétti og leyfi til framkvæmda.

3. gr. X. gr. (3. gr. laganna)
Skilgreiningar

Umhverfisverndarsamtök eru samtök sem hafa umhverfisvernd að meginmarkmiði. Þau skulu vera opin fyrir almennri aðild, ekki starfa í hagnaðarskyni, gefa út ársskýrslur um starfsemina og hafa endurskoðað bókhald.

Við bætist að tillögu SAMORKU:

Umsagnaraðilar: Opinberar stofnanir og stjórnvöld sem sinna lögbundnum verkefnum er varða matsskyldar framkvæmdir eða umhverfisáhrif þeirra. Umsagnaraðilar veita Skipulagsstofnun umsögn um tillögu að matsáætlun að því er þeirra hlutverk varðar, m.a. hvort fjallað sé á fullnægjandi hátt um þau atriði sem falla undir starfssvið þeirra og hvort fyrirhugaðar mótvægisáðgerðir séu fullnægjandi. Þeir skulu, ef tilefni er til, tilgreina hvað þarf að kanna frekar og benda á mögulegar mótvægisáðgerðir. Umsagnaraðilum er jafnframt heimilt að gera rökstuddar athugasemdir við drög að matsskýrslu enda sé fjallað um atriði sem ekki var unnt að sjá fyrir við ákvörðun um matsáætlun framkvæmdar.

Frumleyfisveitandi: Lögbært yfirvald sem veitir leyfi til framkvæmda að teknu tilliti til mats á umhverfisáhrifum. Í matsáætlun er tiltekið hver er frumleyfisveitandi.

Leyfisveitandi: Lögbært yfirvald sem veitir leyfi til framkvæmda í samræmi við ákvæði annarra laga.

Skýring: Telja verður að hugmyndir endurskoðunarnefndarinnar um leyfisveitingu séu ekki nægilega ítarlegar. Mikilvægt er að einungis einn leyfisveitandi taki afstöðu til þeirra skilyrða sem hugsanlega þarf að gera vegna umhverfisáhrifa, þ.e.a.s. frumleyfisveitandi í skilningi laga um mat á umhverfisáhrifum. Aðrir leyfisveitendur hafa ekki það hlutverk að meta matsskýrslu framkvæmdaraðila, álit Skipulagsstofnunar og hvort gera þurfi ráð fyrir skilyrðum eða mótvægisáðgerðum. Þeir veita einfaldlega leyfi, líkt og er í dag, út frá þeim lögum sem um þá gilda. Sú staða kann að koma upp fleiri sveitarfélög þurfi að taka afstöðu til framkvæmdar sem teygir sig yfir fleiri sveitarfélög en eitt. En þá er vel að merkja í flestum tilvikum um það að ræða að hvert sveitarfélag um sig hefði afmarkaðan hluta sem skaraðist ekki. Með öðrum orðum eru þau hliðsett. Hins vegar er ákaflega mikilvægt að sveitarfélag hvorki þurfi né eigi að taka afstöðu til umhverfisáhrifa ef annar leyfisveitandi hefur þegar gert það. Ef framkvæmd er þess eðlis að ekki verður í hana ráðist án opinbers leyfis, þrátt fyrir leyfi sveitarfélags, eins og er um t.d. um virkjanir, er eðilegt að sá sem veitir slíkt leyfi sé frumleyfisveitandi er taki afstöðu til mats á umhverfisáhrifum áður en leyfi til framkvæmda er veitt. Í því tilviki er fullkomlega óeðlilegt að þeir leyfisveitendur sem á eftir koma, hvort sem um er að ræða sveitarfélög eða aðra, breyti þeim ákvörðunum sem frumleyfisveitandi hefur tekið að því er varðar mat á umhverfisáhrifum. Að öðrum kosti skapast mikil réttaróvissa, ef ekki ringulreið.

Þá er nauðsynlegt er að skilgreina eins og kostur er hlutverk lögbundinna umsagnaraðila. Samorka telur eðlilegt að skilgreining reglugerðar verði færð í lagatextann og um leið verði hlutverk umsagnaraðila skýrt eins vel og kostur er.

11. gr. X. gr. (11. gr. laganna)

Álit Skipulagsstofnunar

Innan fjögurra vikna frá því að frestur til athugasemda skv. 4. mgr. 10. gr. rennur út skal Skipulagsstofnun gefa út rökstutt álit um mat á umhverfisáhrifum viðkomandi framkvæmdar á grundvelli matsskýrslu framkvæmdaraðila og annara fyrirbyggjandi gagna.

Í álit Skipulagsstofnunar skal gera grein fyrir helstu forsendum og niðurstöðu álitsins. Einnig skal gera grein fyrir hvernig mótvægisáðgerðir draga úr umhverfisáhrifum framkvæmdarinnar í þeim tilvikum sem þær eru lagðar til.

Þegar álit Skipulagsstofnunar liggur fyrir skal það sent umsagnaraðilum og þeim sem gert hafa athugasemdir við matsskýrslu á kynningartíma. Almennungur skal eiga greiðan aðgang að álit Skipulagsstofnunar.

Tillaga frá Samorku – í stað 2. mgr. í tillögum endurskoðunarnefndar:

11. gr. Álit Skipulagsstofnunar.

2. mgr. Skipulagsstofnun getur í álit sínu bent á þau skilyrði sem hún telur að æskilegt sé að setja fyrir því að leyfi til framkvæmda sé veitt og lýst þeim helstu mótvægisáðgerðum sem stofnunin telur nauðsynlegar þegar það á við. Skipulagsstofnun skal í álit sínu hafa hliðsjón af fyrri ákvörðunum sínum, sbr. 8., 9. og 10. gr., og rökstyðja sérstaklega ef frávik frá þeim koma fram í álit stofnunarinnar.

Skýring: Í tillögum endurskoðunarnefndarinnar er gert ráð fyrir rökstuddu álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar. Af samlestri 11. gr. og 16. gr. má draga þá ályktun að gert sé ráð fyrir talsverðri sjálfstæðri vinnu Skipulagsstofnunar í þessu sambandi. Talsverð óvissa er um stöðu Skipulagsstofnunar að þessu leyti. Annars vegar er hægt að líta svo á að Skipulagsstofnun beri, samkvæmt ákvæðinu, eingöngu að gera grein fyrir því hvort framkvæmdaraðili hafi unnið sína vinnu á eðlilegan máta og hvort þar með sé náð því markmiði matsins að skapa nauðsynlegan grundvöll fyrir upplýsta ákvörðunartöku leyfisveitanda. Þessi túlkun er í samræmi við þær skoðanir sem SAMORKA hefur sett fram.

Hins vegar er alveg eins hægt að túlka ákvæðið mjög rúmri lögskýringu og ætla Skipulagsstofnun sjálfstætt og veigamikil hlutverk við mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar, mat sem mun kalla á sérfræðivinnu samhliða þeirri sérfræðivinnu sem framkvæmdaraðili leggur fram. Hið opinbera verður að bera þann kostnað sem af slíkri tvöföldun hlýst. Þá virðist augljóst að Skipulagsstofnun yrði jafntreg og nú er að taka af öllu afli þátt í mótun mats á umhverfisáhrifum sökum einhverskonar vanhæfissjónarmiða við „álitsgjöf“. Sérstaklega verður að telja í þessu sambandi að 2. mgr. greinarinnar, þ.e.a.s. greinargerð Skipulagsstofnunar um mótvægisáðgerðir eigi alls ekki við og sé í engu samræmi við þær breytingar sem taldar eru nauðsynlegar á matsferlinu. Þá virðist síðari málsliður 3. mgr. nægjanlegur til að tryggja það að álit Skipulagsstofnunar sé komið á framsæri við alla. Til enn frekari stuðnings því óeðlilega vægi sem tillögur endurskoðunarnefndarinnar gefa álit Skipulagsstofnunar er orðalag 2. mgr. 12. gr. um að leyfisveitandi taki rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar og þeim gögnum sem liggja því til grundvallar.

Hvergi er minnst þar á skýrslu framkvæmdaðila um mat á umhverfisáhrifum, sem er þó aðalpersónan í öllu þessu ferli, a.m.k. að mati SAMORKU.

Nauðsynlegt er að lagatextinn sjálfur kveði vafalaust úr um meginhlutverk Skipulagsstofnunar við mat á umhverfisáhrifum. Ítrekað er að SAMORKA telur það fyrst og fremst vera samráðs- og leiðbeiningarhlutverk og opinbert eftirlit með því að framkvæmdaraðili beri sig rétt að. Í matsferlinu berast ótal umsagnir og ábendingar sem framkvæmdaraðili gerir grein fyrir hvernig unnið er úr eða slíkt má sjá af matsskýrslunni. Óþarf er að Skipulagsstofnun matreiði þessi gögn sérstaklega í leyfisveitanda. Hann mun líta til allra gagna er varða matsferlið. SAMORKA óttast að með óbreyttum texta verði staðan sú að leyfisveitandi verði alltaf að leggja á vogarskálar matsskýrslu framkvæmdaraðila annars vegar og hins vegar álit Skipulagsstofnunar um hana. Ef það er hið nýja fyrirkomulag þá er að mati SAMORKU mikil hættu á því að starf endurskoðunarnefndarinnar sé unnið fyrir gýg.

12. gr. X gr. (16. gr. laganna)

Leyfi til framkvæmda.

Óheimilt er að gefa út leyfi fyrir matsskyldri framkvæmd og starfsemi sem henni fylgir fyrr en álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum liggur fyrir eða ákvörðun um að framkvæmd sem tilgreind er í 2. viðauka sé ekki matsskyld.

Við útgáfu leyfis skal sveitarstjórn, eða aðrir leyfisveitendur taka rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar og þeim gögnum sem liggja því til grundvallar.

Sveitarstjórn getur sett skilyrði um að framkvæmdaraðili gangist fyrir frekari rannsóknum á tilteknum atriðum fyrir og eftir hina fyrirhuguðu framkvæmd í þeim tilgangi að draga úr neikvæðum áhrifum framkvæmdarinnar á umhverfið og til að ganga úr skugga um hvaða afleiðingar framkvæmdin hafi í för með sér.

Áður en leyfi er veitt skal sveitarstjórn kynna umhverfisráðherra tillögur að leyfi til framkvæmda vegna matsskyldra framkvæmda, sbr. ákvæði skipulags- og byggingarlaga.

Tillaga Samorku að 12. gr. – nánari útfærsla á hugmyndum endurskoðunarnefndar, þ.e.a.s soðin saman úr tillögu endurskoðunarnefndar um 12. gr. og tillögu um nýja 27. gr. a í skipulags- og byggingalögum. Samorka leggur til að sú grein falli brott:

12. gr. X gr. (16. gr. laganna)

Leyfi til framkvæmda.

Sveitarstjórn sem gefur út framkvæmdaleyfi í samræmi við ákvæði skipulags- og byggingalaga er alla jafna frumleyfisveitandi er tekur afstöðu til skýrslu um mat á umhverfisáhrifum í samræmi við ákvæði laga þessara. Ef um að er ræða framkvæmd sem samkvæmt ákvæðum laga verður ekki ráðist í nema áður sé fengið sérstakt leyfi opinbers aðila skal sá vera frumleyfisveitandi er taki afstöðu til skýrslu um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar í samræmi við ákvæði laga þessara. Skal slíks getið í matsáætlun, sbr. 8. gr.

Sá sem óskar leyfis vegna matsskyldrar framkvæmdar skal senda skriflega umsókn til frumleyfisveitanda. Sé frumleyfisveitandi sveitarstjórn skal jafnframt óskað framkvæmdaleyfis og byggingarleyfis ef við á eftir ákvæðum skipulags- og byggingalaga. Ákvörðun Skipulagsstofnunar um að framkvæmd sé ekki matsskyld eða álit stofnunarinnar á skýrslu um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar, ásamt matsskýrslu vegna framkvæmdarinnar, skal fylgja umsókn um framkvæmdaleyfi.

Óheimilt er að gefa út leyfi fyrir matsskyldri framkvæmd og starfsemi sem henni fylgir fyrr en álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum liggur fyrir eða ákvörðun um að framkvæmd, sem tilgreind er í 2. viðauka, sé ekki matskyld.

Frumleyfisveitandi skal við ákvörðun um leyfi til framkvæmda taka rökstudda afstöðu til skýrslu um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar og álits Skipulagsstofnunar um hana.

Frumleyfisveitandi getur sett skilyrði um að framkvæmdaraðili gangist fyrir frekari rannsóknum á tilteknum atriðum fyrir og eftir hina fyrirhuguðu framkvæmd í þeim tilgangi að draga úr neikvæðum áhrifum framkvæmdarinnar á umhverfið og til að ganga úr skugga um hvaða afleiðingar framkvæmdin hafi í för með sér.

Frumleyfisveitandi getur að beiðni framkvæmdaraðila og að höfðu samráði við Skipulagsstofnun heimilað breytingu á framkvæmd eftir að leyfi til framkvæmda hefur verið gefið út enda séu þær taldar til bóta og í samræmi við tilgang laga um mat á umhverfisáhrifum og hafa ekki í för með sér meiri umhverfisáhrif en fram kemur í skýrslu um mat á umhverfisáhrifum eða áliti Skipulagsstofnunar.

Skýring: *Ljóst er að endurskoðunarnefndin hefur ekki enn útfært tengsl leyfisútgáfu við mat á umhverfisáhrifum með fullnægjandi hætti.*

Bent er á að 12. gr. hefst á orðalaginu „Óheimilt er að gefa út leyfi fyrir matskyldri framkvæmd ...“. Ef til vill er það lýsandi fyrir stöðu þessa málaflokks en ákaflega óheppilegt. Betur færi á því að í 1. mgr. kæmi fram hver leyfisveitandinn er.

Almennt er ef til vill heppilegt að binda „leyfi“ við framkvæmdaleyfi sem sveitarstjórn gefur út. Hins vegar er það ekki fullnægjandi þegar um er að ræða orkuöflun því framkvæmdaraðili þarf að kunna að afla margvíslegra leyfa og framkvæmdasvæðið gæti náð yfir mörg sveitarfélög. Kemur reyndar fram í 2. mgr. 12. gr. að gert er ráð fyrir því að sveitarstjórn og aðrir leyfisveitendur eigi að taka rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar og þeim gögnum sem liggja því til grundvallar. Hér virðist veruleg réttaróvissa í uppsiglingu. Ber öllum leyfisveitendum, hverju nafni sem þeir nefnast, að taka rökstudda afstöðu til mats á umhverfisáhrifum. Það er nýmæli. Í beinu framhaldi má spyrja hvort allir leyfisveitendur, hverju nafni sem nefnast, geti sett skilyrði fyrir framkvæmd eða kveðið á um mótvægisáðgerðir. Slíkt væri algjörlega á skjön við skilning SAMORKU á tilskipunum ESB um mat á umhverfisáhrifum og þá endurskoðun á lögnum sem nú stendur yfir.

Samorka telur eðlilegt og skilvirkt að ef um framkvæmd er að ræða sem krefst sérstaks leyfis hins opinbera, t.d. virkunarleyfis sem iðnaðarráðherra veitir, þá sé það stjórnvald eingöngu „leyfisveitandi“ í skilningi laga um mat á umhverfisáhrifum og ákveði um atriði sem snúa að umhverfisþáttum og mati á áhrifum framkvæmdarinnar á þá. Sem dæmi má nefna nýtingu jarðhitasvæðis og vatnsaflsvirkjun, en slíkar framkvæmdir kunna báðar að vera í nokkrum sveitarfélögum og þrúfa þar að auki leyfi margra opinberra aðila, t.d. Fornleifaverndar ríkisins, Náttúruverndar ríkisins, forsætisráðherra (þjóðlendar), o.s.frv., Það er því sérstaklega mikilvægt í þessu sambandi að „frumleyfisveitandi“ taki afstöðu til skilyrða fyrir framkvæmd, m.a. mótvægisáðgerða, og aðrir leyfisveitendur, m.a. sveitarstjórn við útgáfu framkvæmdaleyfis, séu bundnir af ákvörðunum „frumleyfisveitandi“ er vörðuðu mat á umhverfisáhrifum. Mikilvægt er að þetta atriði sé skýrt og valdi ekki vafa. SAMORKA bendir á að í matsáætlun má þegar taka skýrt fram hver er leyfisveitandi í skilningi laga um mat á umhverfisáhrifum og sé hann annar en sveitarstjórn verða lögin að vísa til þeirra ákveða í skipulags- og byggingalögum sem hér gætu skipt máli og leyfisveitandi ætti að fara eftir. Að öðrum kosti er hætt við því að á grundvelli mats á umhverfisáhrifum

skapist togstreita milli margra leyfisveitenda. Best væri að fjallað væri um ferli við leyfisveitingu í lögum um mat á umhverfisáhrifum og tilvísun til skipulags- og byggingalaga yrði í algjöru lágmarki.

Varðandi niðurlag 12. gr. bendir SAMORKA á að eðlilegra sé að fjalla um tilkynningaskyldu sveitarfélaga til umhverfisráðherra í skipulags- og byggingalögum enda beinlínis vísað til þeirra. Þessi tvítekning er því með öllu óþörf.

13. gr. X. gr. (12. og 13 gr. laganna)

Málskot og úrskurðir.

Ákvörðun Skipulagsstofnunar um hvort framkvæmd, sem tilgreind er í 2. viðauka, sbr. 6. gr. sé matsskyld og um að mat á umhverfisáhrifum skuli fara fram að nýju skv. 1. mgr. 16. gr. má kæra til umhverfisráðherra innan mánaðar frá tilkynningu um ákvörðun stofnunarinnar.

Ákvörðun sveitastjórnar um útgáfu framkvæmdaleyfis skv. skipulags- og byggingarlögum er kæránleg til úrskurðarnefndar um umhverfismál innan mánaðar frá því að ákvörðun sveitastjórnar um útgáfu framkvæmdaleyfis liggur fyrir. Um starfsháttu úrskurðarnefndar fer samkvæmt skipulags- og byggingarlögum.

Öllum þeim sem eiga lögvarinna hagsmuna að gæta er heimilt að kæra ákvarðanir skv. 1. og 2. mgr. Umhverfisverndar- og hagsmunasamtök sem starfrækt eru á Íslandi og hafa a.m.k. 60 félagsmenn njóta sama réttar, enda samrýmist það tilgangi samtakanna skv. lögum eða samþykktum þess að gæta þeirra hagsmuna sem málið lýtur að. Kæra frestar ekki réttaráhrifum hinnar kærðu ákvörðunar. Kærandi getur þó krafist úrskurðar um stöðvun framkvæmda til bráðabirgða séu þær hafnar eða yfirvofandi.

Ekki er heimilt að kæra ákvörðun skv. 1. og 2. mgr. til staðfestingar.

Umhverfisráðherra skal kveða upp rökstuddan úrskurð í kærumáli vegna 1. mgr. innan tveggja mánaða frá því kærufrestur rann út.

Við umfjöllun um kærni sem berst úrskurðarnefnd um umhverfismál samkvæmt 2. mgr. skal nefndin fjalla um hvort gætt hafi verið lagaskilyrða og lögmætra sjónarmiða við ákvörðun um leyfisveitingu.

Úrskurður ráðherra og úrskurðarnefndar skv. 1. og 2. mgr. eru fullnaðarúrskurður á stjórnarsýslustigi.

Tillaga Samorku. *Ný 1. mgr. en að öðru leyti tillögur um nýtt orðalag í samræmi við framangreindar tillögur og brottfall 2. mgr. og 6. mgr. um kæru framkvæmdaleyfis.*

13. gr. X. gr. (12. og 13 gr. laganna)

Málskot og úrskurðir.

Ákvörðun Skipulagsstofnunar um framkvæmd laganna, m.a. um matsáætlun og birtingu matsskýrslu, má kæra til umhverfisráðherra innan 10 daga frá því að Skipulagsstofnun tilkynnti um ákvörðun sína.

Ákvörðun Skipulagsstofnunar um hvort framkvæmd, sem tilgreind er í 2. viðauka, sbr. 6. gr. sé matsskyld og um að mat á umhverfisáhrifum skuli fara fram að nýju skv. 1. mgr. 16. gr. má kæra til umhverfisráðherra innan mánaðar frá tilkynningu um ákvörðun stofnunarinnar.

Öllum þeim sem eiga lögvarinna hagsmuna að gæta er heimilt að kæra ákvarðanir skv. 1. og 2. mgr. Umhverfisverndar- og hagsmunasamtök sem starfrækt eru á Íslandi og hafa a.m.k. 60 félagsmenn njóta sama réttar, enda samrýmist það tilgangi samtakanna skv. lögum eða samþykktum þess að gæta þeirra hagsmuna sem

málið lýtur að. Kæra frestar ekki réttaráhrifum hinnar kærðu ákvörðunar. Ekki er heimilt að kæra ákvörðun til staðfestingar.

Umhverfisráðherra skal kveða upp rökstuddan úrskurð í kærumáli vegna 1. mgr. innan mánaðar frá því kærufrestur rann út en í kærumáli vegna 2. mgr. innan tveggja mánaða frá því kærufrestur rann út. Úrskurður ráðherra er fullnaðarúrskurður á stjórnýslustigi.

***Skýring:** Hér þyrfti að taka tilliti til þess að leyfisveitandi skv. þessum lögum gæti verið annar en sveitarstjórn, sbr. framangreindar athugasemdir við 12. gr.*

Heimild til stöðvunar ætti eingöngu að byggjast á lögum um skipulags- og byggingamál en ekki mati á umhverfisáhrifum. Hér er verið að blanda saman tveimur ólíkum þáttum þ.e.a.s. stöðvun framkvæmda vegna skipulagsákvæða og deilum um túlkun á mati á umhverfisáhrifum. Spyrja má í hvaða tilvikum væri eðlilegt að fallast á frestun framkvæmda vegna mats á umhverfisáhrifum? Þetta virðist mjög fallið til að flækja ferlið og valda vafa. SAMORKA mælir eindregið með því að niðurlag 3. mgr. 13. gr. verði fellt brott úr drögum nefndarinnar.

Hér er lögð til sú verulega breytinga að ákvæði um kæru framkvæmdaleyfis til úrskurðarnefndar um umhverfismál verði felld úr lögum um mat á umhverfisáhrifum. Ástæðan er sú að ef frumleyfisveitandi er t.d. ráðherra orkumála verður sú ákvörðun ekki borin undir úrskurðarnefnd. Hana má hins vegar bera undir dómstóla eftir sem áður. Eflægra sett stjórnvald tekur slíka ákvörðun og er frumleyfisveitandi er sú ákvörðun kæránleg eftir almennum reglum til æðra stjórnvalds.

Í þeim tilvikum sem sveitarstjórn er frumleyfisveitandi nægja ákvæði skipulags- og byggingalaga, þ.e.a.s. almenn kærheimild framkvæmdaleyfis til úrskurðarnefndarinnar. Í slíku máli mætti reyna á skyldur sveitarstjórnar sem frumleyfisveitanda vegna mats á umhverfisáhrifum eins og aðra þætti, ef sveitarstjórn er frumleyfisveitandi.

Hvað varðar 1. mgr. þá er ljóst að Skipulagsstofnun tekur á matsferlinu tvær veigamiklar ákvarðanir. Í fyrsta lagi skv. 2. mgr. 8. gr. um matsáætlun og síðan 1. mgr. 10. gr. um birtingu skýrslu. Í úrskurði umhverfisráðuneytisins um mat á umhverfisáhrifum Kárahnjúkavirkjunar er bent á að matsáætlun og ákvörðun um birtingu matsskýrslu verður að vera endanleg og án fyrirvara. Hugsanlegt er því að oftar komi upp sú staða að framkvæmdaraðila og Skipulagsstofnun greini á um innihald matsáætlunar. Samorka hefur bent á nauðsyn þess að 8.-10. gr. laganna verði endurskoðaðar til að styrkja samráðs- og leiðbeiningarferli laganna og tryggja að álitaefni verði afgreidd eins fljótt í ferlinu og unnt er en ekki í lok þess.

14. gr.

Ábyrgð framkvæmdaraðila og kostnaður við mat á umhverfisáhrifum.

15. gr.

Skipulagsáætlanir og starfsleyfi.

16. gr. ný grein

Endurnýjun framkvæmdaleyfis.

Hefjist framkvæmdir ekki innan (tíu) ára frá því álit Skipulagsstofnunar lá fyrir um mat á umhverfisáhrifum skal sveitarstjórn eða aðrir leyfisveitendur, liggi umsókn um leyfi til framkvæmda fyrir, óska ákvörðunar Skipulagsstofnunar um hvort álit um mat á umhverfisáhrifum skuli unnið að nýju samkvæmt lögnum.

Skipulagsstofnun getur krafist þess að mat á umhverfisáhrifum fari fram að nýju í þeim tilvikum að forsendur hafi breyst verulega frá því að álitnið lá fyrir, svo sem vegna breytinga á náttúrufari á áhrifasvæði framkvæmdarinnar, breytinga á löggjöf um umhverfismál og breytinga á alþjóðlegum skuldbindingum.

Tillaga Samorku, byggð á hugmyndum endurskoðunarnefndarinnar:

16. gr. ný grein

Endurnýjun framkvæmdaleyfis.

Hefjist framkvæmdir ekki innan tíu ára frá því álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum lá fyrir skal frumleyfisveitandi leita álits Skipulagsstofnunar um hvort endurskoða þurfi einstaka hluta skýrslu um mat á umhverfisáhrifum framkvæmdar.

Frumleyfisveitandi getur krafist þess að mat á umhverfisáhrifum fari fram að nýju, að hluta eða í heild, í þeim tilvikum að forsendur hafi breyst verulega frá því að álitnið lá fyrir, svo sem vegna breytinga á náttúrufari á áhrifasvæði framkvæmdarinnar, breytinga á löggjöf um umhverfismál og breytinga á alþjóðlegum skuldbindingum.

Skýring: *Hér er um tvíþætta ákvörðun að ræða. Í fyrsta lagi skv. 1. mgr. tekur Skipulagsstofnun ákvörðun um hvort stofnunin vinni álit sitt af nýju (sjá og athugasemdir við 12. gr.). Ef stofnunin ákveður að hún þurfi að vinna álit sitt að nýju hefur hún í öðru lagi heimild skv. 2. mgr. að krefjast nýs mats frá framkvæmdaraðila. SAMORKA leggur áherslu á að eðlilegra væri í öllum tilvikum að tala um endurskoðun. Það felur í sér að ekki er verið að vinna hlutina upp frá grunni að nýju. Einnig leggur SAMORKA áherslu á að 10 ára gildistími mats á umhverfisáhrifum er algjört lágmark, heppilegra væri að hafa viðmiðunartímann lengri.*

17. gr. X. gr. (17. gr. núgildandi laga)

Eftirlit framkvæmda

Leyfisveitendur hafa eftirlit með því að framkvæmd sé í samræmi við leyfi og fer um eftirlitið samkvæmt hlutaðeigandi lögum.

Sveitarstjórn er heimilt þegar um er að ræða umfangsmiklar framkvæmdir að skipa sérstaka eftirlitsnefnd með framkvæmdum sem hefur eftirlit með því að skilyrðum sem framkvæmdinni hafa verið sett sé framfylgt. Framkvæmdaraðili skal bera allan kostnað af starfi nefndarinnar.

Tillaga Samorku, byggð á hugmyndum endurskoðunarnefndarinnar:

17. gr. X. gr. (17. gr. núgildandi laga)

Eftirlit framkvæmda

Leyfisveitendur hafa eftirlit með því að framkvæmd sé í samræmi við leyfi og fer um eftirlitið samkvæmt hlutaðeigandi lögum.

Frumleyfisveitanda er heimilt þegar um er að ræða umfangsmiklar framkvæmdir að skipa í samráði við framkvæmdaraðila og aðra leyfisveitendur sérstaka eftirlitsnefnd með framkvæmdum sem hefur eftirlit með því að skilyrðum sem framkvæmdinni hafa verið sett sé framfylgt. Framkvæmdaraðili skal bera allan kostnað af starfi nefndarinnar. Ágreiningi um störf nefndarinnar má skjóta til frumleyfisveitanda.

Aths: *Taka verður þetta ákvæði til endurskoðunar í ljósi athugasemda við 12. gr. þ.e.a.s. hvort leyfisveitandi skv. lögnum sé annar en sveitarstjórn, en í sjálfu sér*

7.2 2002

Drög að frumvarpi til laga um breytingu á lögum um mat á umhverfisáhrifum, nr. 106/2000.

gerir SAMORKA ekki athugasemd við þá hugsun sem býr að baki 2. mgr. 17. gr. Eigi að síður þarf greinin að tryggja að framkvæmdaraðili geti haft áhrif á þann kostnað sem af störfum slíkrar eftirlitsnefndar hlýst fyrst honum er ætlað að greiða hann. SAMORKA telur það sjálfsagða kröfu að haft sé samráð við framkvæmdaraðila áður en slík eftirlitsnefnd er sett á laggirnar og ætti ákvæði um það að vera í lagatextanum.